

השםים, מה זה בעצם השמות? אמר רבי אבא, מה (שמות כד) עצם השמות חקוק בשבעים ושנים ענפים פורחים לוחטים לכל עבר, אף כאן הפראה של אותו עצם השמות כמו במראה השמות ממש. רבי יהודה אמר, הכל נרשם באותו האור של מראה שנתקף מצד השכינה.

אמר רבי חזקיה, אם כן, וברוי הם ששים סביבה השכינה, שפתותם (שיר י) ששים גבורים סביבה לה. אמר לו, כן הוא ודאי, אלא אתם ששים מאיירים בשנים עשר תחומיים, ולא זרים מסביבה לעולםם. ושנינו, שניהם עשר תחומיים חזוקים עליוניםulo במשקל, בצע קדוש גדול וחזק, וככלם מאיירים בגבירה, בשמתהברת במלך. וזהו עצם השמות, עצם השמות ממש. וכל אותם השבילים המאיירים,

מאיירים בו באור הגבירה. ושנינו, האור של השמות הלו שביבה, רשותם בו באותו שמיון, וקוראים להם ששים מכות נע"ר, וקוראים להם השם משה מאחר אש, שמתלבש בהם מצד השכינה, לוחותם בדין. וזהו שפתותם ששים גבורים סביבה לה. ושנינו, ויבן משה מזבח, כמו שאמרנו. ויקרא שמו ה' נס, ה' נס ממש. למה? משום שעמלק לקח כל אותם מהווים שלא נפרעה, ומול אותם וזרק אותם למעלה, ואמר: תל מה שרצית בגו. באotta שעה מה פתוב? ויאמר כי ייד על כס יה מלחה לה, בעמלק מדר דר. מדר דר חסרים, מהדיםים של מעלה ומחדירים של מטה.

אמר רבי יהודה, בכל דרא ודבר, בכל הדורות שבאים לעולם, אין לך דור שאין בו מאותו ברע רע, והקדוש ברוך הוא עורך בהם

אבא, מה עצם השמות, גליוף בשבעין ותרין ענפין, פרחין מלחתן בכל עיבר. אוף הכא, חייו דההוא עצם השמות בחייו שמיा ממש. רבי יהודה אמר, כלל אתרשים בההוא נהיר, דחייו דמתגלפה מפטרא דשבינה.

אמר רבי חזקיה, اي הבי, והוא שתין איון, בסחרניתה דשבינה, דכתיב, (שיר השירים ג) ששים גבורים סביבה לה. אמר ליה הבי הוא ורקאי. אלא איון שתין, אתניhiro בתריסר תחומיין, ולא עדיאו משתרנותה לא לעלמיין. דתגנון, תריסר תחומיין, גליופין עצליין, במתקהל א סליקו, באילנא קדיישא רבא ותקיף. ובלהו נהירין במטרוניתא, בד אתחברת במלפה. ודא הוא עצם השמות, עצם השמות ממש. וכל איון נהירין شبילין, מגהירין ביה, בנהיhiro דמטרוניתא.

וთאן, נהирו דאלין שתין, דסתרכנה, רשיימין ביה בההוא נע"ר, וקרין להו שתין פולטי דנורא, דתלבש בהו מפטרא דשבינה, מתלהטן בדינא, הדא הוא דכתיב (דף ס"ז ע"א) ששים גבורים סביבה לה.

האנא, ויבן משה מזבח במאה דאמינה. ויקרא שמו ה' נס. ה' נס ממש. אמא. בגין דעמלק נטל כל איון דהוו גזירין, ולא אתחפרעו, וגזר לוז ושיידי להו לעילא, ואמר טול מה דאתרעית ביה. ביה שעטאת מה כתיב. ויאמר כי ייד על כס יה מלחה לה בעמלק מדר דר. מדר דר חסרים, מדירין דלעילא, ומדירין דלחתה.

אמר רבי יהודה, בכל דרא ודבר, בכל דרא ודבר, דאתין לעלמי, לית לך דר דלית בהו מההוא זרעא בישא, וקודשא בריך הוא אגח בהו קרבא. ר' יצחק אמר (פרירותא לרמתה לדירא